

ZPRÁVODAJ KESL RYU

Nejdůležitější body:

Veškeré informace ohledně tréninků i soutěží budou průběžně, jak se situace nadále bude vyvíjet. Nic moc se plánovat nedá, tak že kdokoliv cokoli bude tvrdit je relativní :-). Budeme se snažit vždy podat informace, když bude něco takřka jisté, na kdyby a možná nemá smysl zatím spoléhat. Cvičte sami, když ne pro karate samotné, tak alespoň pro zdraví. Imunitní systém je hlavní věc, o které jde v dnešní době. A pohybem imunitní systém posilujete!

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

Uvnitř tohoto vydání:

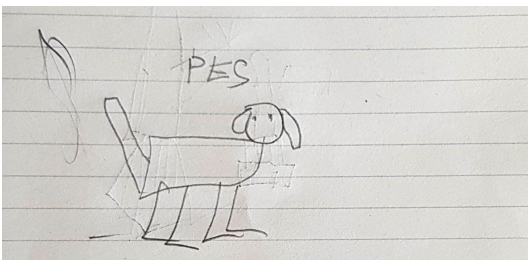
- Koronavir-nelehká 2
doba...
- Plánování před- 2
časné, ale musíme
- Zkoušky na vyšší 2
STV je cesta vývo-
je...
- Letní kemp, opět 3
14 skvěle stráve-
- Moje cesta bojo- 4
vým uměním...

ZIMNÍ KEMP NAŠEHO KLUBU-OPĚT SUPER AKCE

S novým rokem i první velká akce a jako vždy naprosto skvělá. Na zimu takřka rekordní počet 48 karatek se vypravilo do známého místa v Jesenici na Rakovnicku, kde se jednak výborně vaří, jednak jsou super podmínky pro cvičení i večerní program a určité i příroda kolem stojí za to. Škoda že letní měsíce, kdy my bychom měli zájem jsou na rok dopředu obsazené. I počasí bylo milosrdné, tak že jsme se dostatečně zbavili tělocvičny, které máme za celý rok až dost a mohli pocvičit i venku. Sice díky obsazení objektu jsme ztratili sobotu odpoledne a neděli dopoledne a i když se to zdá jako maličkost, v týdenním kempu je to citelná ztráta. Cíl byl jako vždy, odnést si z kempu něco navíc než z běžného tréninku, nové kata, trochu teorie, zkoušky na vyšší stv, testy, soutěže, ale hlavně tmelení kolektivu, které je pro klub nezbytné, protože jak říkám, karate je individuální sport, ale bez optimálního kolektivu se dělat nedá. A tak se válčilo, tmelilo

a jako vždy proběhla pro menší soutěž o nejlepší obrazy, zde dokládám dílo nikoliv nejlepší, ale to, které mě odrovnalo, ale toho co mě odrovnalo bylo pochopitelně více:-). Jako vždy i testy názvosloví, kde se sice vědomostí lehce zvedl, ale dle požadavků trenéra stále málo. Každý večer byla na programu výuka nové kata a následně video, kdy byly vždy představeny jiná bojová umění a některé byly vysvětlovány následně na tréninku v praxi. Pak již proběhla tradiční

soutěž kata a šlo už o 40! Ročník „O POHÁR KESL RYU“. Pěkné poháry, medaile a pěkné diplomy z kuchyně Jindry Jetela si odnesli v kategorii 8.kyu za 1.

místo Timon Pater, 2.místo Natálka Černá a bronz Nikolka Sibřinová. 7-6.Kyu 1.místo Kristýna Dvořáková, 2.místo Štěpán Kunc a bronz Míša Hessová. 5-4.kyu 1.místo Míša Rešová, 2.místo Charlota Seniv a bronz Mikuláš Pater. Pak již přišli na řadu ti nejlepší 3.kyu a

výše. 1.místo Barborka Šťastná, 2.místo Vašek Dovolil, který stále v plné formě i přes určitý výpadek z tréninků a 3.místo Verča Rešová. Soutěž tedy dobrá a následně vše směřovalo ke zkouškám na vyšší stv. Na

8. Kyu bylo třeba hodně přimhouřit oči, ale technický stupeň mohl být udělen Taře Bejvančické, Oliverovi Bejvančickému a Matyášovi Lavičkoví. Na 7.kyu uspěli Timon Pater a Natálka Černá. Na 6.kyu bez větších problémů zvládli Štěpán Kunc a Barbora Kurzová a 4. Kyu bez problémů zvládli Míša Rešová, Tereza Sibřinová a Mikuláš Pater. Pak se na 3.kyu vypnul k maximálnímu výkonu Kuba Minář, bez problémů Lucka Paterová a 2.kyu zvládla Veronika Rešová. Velký dík patří všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu kempu, ať Kačka, Hanka, ale i Barborka nebo Verča Rešová které pomáhaly s trénováním těch menších a rozhodně díky už takřka jic inventáři kempů:-) Vášovi a všem dalším (Pěta, Petr, Luboš, Pavla, Milan..) bez nichž by kemp nebyl super akcí. Díky všem za pozornost kte-

ré udělaly v soutěžích radost dál a díky i Jindrovi Jete lovi, který z hlediska grafiky vždy posune kemp o stupeň výše. A tím jsem snad poděkoval všem a teď už

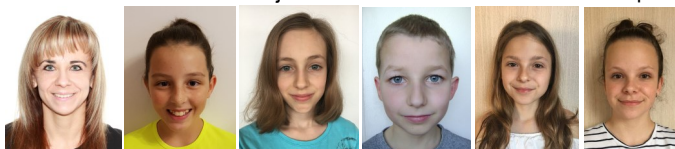

nezbývá nic jiného než se těšit na léto a na to jak si to užijeme, protože každá chvíle v dobré partě se počítá, je třeba si jí vážit a pochopitelně i užít!

KORONAVIR - NELEHKÁ DOBA I PRO SPORT A PRO KARATE ZVLÁŠT...

Protože naše momentální společnost z většiny případů nezažila válku, různé mory a pandemie, tak nějak si zvykla na jistoty běžného života a i když je dnes módní stále na něco nadávat, kritizovat a manifestovat pro fikci, že nás stále může globálně potkat něco lepšího a máme šanci mít jako jediný stát na světě ty lepší, čisté politiky, prostě najednou jako kdybychom zapomínali na fakt, že v životě je nejcennější zdraví a jistoty z něho vyplývající. Najednou si uvědomujeme, že ne ti co jsou „v balíku“ jsou důležití a ti, před kterými bychom se měli sklánět a ctít jejich moc a bohatství jsou nezbytní, ale že bez doktorů, sester, učitelů, hasičů, policie, prodávačů ale i popelářů a dalších to prostě nefunguje. Najednou si uvědomujeme, že milionáři, politici, herci, zpěváci či špičkoví sportovci kteří zplavují média jsou jen okrajem toho, co je pro náš svět a žití důležité. Nezbyvá než věřit, že lidé se z dnešních časů poučí a pokud vše dopadne dobře a svět se vrátí do „starých“ kolejí, si budou vážit a ctít ty, kteří stáli v první linii a pro zdraví i nezbytnosti další dokázali riskovat své zdraví a svůj čas i obětavost věnovali druhým. Pochopitelně pro sport, jako pro všechny ostatní instituce situace na kterou se okamžitě těžko hledalo řešení. My jsme se snažili nevyjít z rytmu venkovními tréninky, nakonec i zde přišlo nezbytné omezení tak že otázka byla co vymyslet dál. Většina našich karatistů nepochopila, že opravdový sportovec si nemůže vzít prostě volno a očekávat, že jednou mimořádná situace skončí a on bude moci pokračovat v plné formě dále. Zde je spíš odpověď na to, proč nazývám karate rekreačním sportem z pohledu většiny karatistů. Tak že i když jsme vymysleli video soutěž, snažili se o individuální rozbor výkonnosti na který nebyl z většiny v normální době čas, komunikovalo z celé základny max. 10-15 karatistů. Tak že zatímco ostatní sportovci dělali doma, sbírali stovky km

na rotopedech, běhali maratony na balkonech, nabírali objemy v pokojích... karatisté měli z většiny prázdniny... Zde bych chtěl poděkovat těm, kteří se v mimořádné situaci postavili k vlastní přípravě čelem a naší snahu, aby ani den nepřišel nazmar ocenili svojí chutí a snahou s námi komunikovat a tím se i zlepšovat. Jedná se hlavně o Hanku Vašíčkovou, Barborku Šťastnou, celou skvělou rodinu Paterů, Verču i Mišu Rešových, Honzu Stránského, Františku Kašparovou a pak už to mělo sestupující tendenci, ale „malá ryba, také ryba“. Nakonec do cíle tj. splnění základních kat+Bassai dai bez větších připomínek+50 kliků dorazili a cenu pro karatistu VIP na letním kempu obdrželi: Hanka Vašíčková, Barborka Šťastná, Lucka Paterová, Miki Pater, Veronika Rešová a Miša Rešová. Gratulujeme. Nakonec se situace natolik zlepšila

že nejdříve cca po 10:-) a po té už uvolněný počet jsme mohli trénovat alespoň venku a počasí bylo velmi milosrdné. A zde bych chtěl poděkovat i Kačce a Jáchymovi, kteří mi obětavě pomáhali vést tréninky, aby měli svojí logiku pro výkonnostní vzestup, protože „jen“ cvičit, na to dobrý sportovec nepotřebuje trenéra a prostě maká sám, nejen proto že je to třeba, ale hlavně že ho to baví. Nezbyvá než věřit v disciplinovanost všech, že nejen po letním kempu, ale ať se bude situace vyvíjet jakkoliv, budou na sobě cílevědomě pracovat a musíme věřit, že se na podzim situace vrátí do starých kolejí, my budeme mít opět svoje dojo a proběhnou i plánované soutěže.

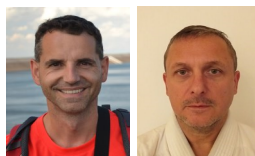
PLÁNOVÁNÍ PŘEDČASNÉ, AVŠAK MUSÍME DOUFAT... KONSPIRACE MAX. PRO FB...

...no a jak na podzim. Konspirace na veřejných sítích že o nic nejde, chytrolíni se předhánějí o tvrzení že jde pouze o chřipku (nutno podotknout, že opravdová chřipka je též nebezpečná), další tvrzení že roušky jsou kvůli ověření, jak jsou lidé manipulovatelní atd. prostě prostý lid může rozvinout svá moudra v celé své velikosti. Jistotu zůstává, že oproti jiným virům či nemocem jde v první řadě o fakt, že se jedná o vir nadstandardně nakažlivý. Nám normálním, kteří připouštíme, že nevíme nic a pokud je něco v médiích, pravda či skutečnost může být úplně někde jinde, se snažíme dodržovat striktně hygienu, uvědomujeme si, že vir prostě nezmizel, opatrnost je na místě a pokud epidemiologové vyhlásí že je nebezpečí nákazy, snažíme se to brát vážně a současně se snažíme zlepšovat svůj imunitní systém sportem. Na podzim jsou zatím vyhlídky ne přehnaně optimistické, ale naděje umírá poslední. Pro nás jsou zásadní, pokud proběhnou, tyto akce.

26.9. dorost, senior, a 27.9. žáci NP mládeže v Olomouci. Jedná se o soutěž pro STV od 6. Kyu, kata i kumite, na začátku září dostanete všichni propozice i možnost přihlásit svojí účast. 4.10. proběhne NP dorost, junioři a senioři 2. kolo v Praze. Prioritou pro všechny členy našeho klubu bude 11.10. Přebor Prahy. 16-18.10. by mělo proběhnout ME EUKF na Slovensku, opět pro všechny věkové i výkonnostní kategorie. 24.10. NP 3. kolo dorost, senior v Dubňanech, 25.10. na stejném místě 2. kolo NP žáci. 1.11.3. kolo NP žáci-Soběslav, 28.11. kvalifikační turnaj na MČR v Praze a 29.11. MČR pro nekaratisty, čili Beginners. No, podzim naplněn soutěžemi po okraj, zbývá ještě vymyslet nějaké termíny pro soustředění talentované mládeže. Tak že držme si všichni palce, ať se vše podaří a rok 2021 začneme v pohodě a v klidu, na který jsme si už zvykli, že nám ani nepřišlo, že je třeba si právě toho klidu maximálně vážit!

ZKOUŠKY NA VYŠŠÍ STV JE CESTA VÝVOJE OSOBNOSTI NEJEN PO TECH.ČI FYZICKÉ STRÁNCE

A jak je v titulku psáno. Co se týká mistrovských STV, jedná se nejen o popsané vlastnosti, ale především morálně volní vlastnosti. I přes složitou dobu covid19, byli borci, kteří se odradit nenechali, protože karate je nutno brát nikoliv jako tělocvik, ale jako cestu DŮ, jejíž nezbytnost dnes mnozí, kteří si „hrají na sportovní karate“, zlehčují, ale neuvědomují si, že tím pádem i STV ztrácí svojí roli v takto pochopeném bojovém umění. Pochopitelně je to radost a hrdost i senseie, pokud jeho spolubojovníci mistrovskou metu dosáhnou. V tomto případě hovořím o Janu DÖRREROVI, kterému byl udělen 2. Dan a Rostislavu OPLTOVI 1. Dan. Věřím, že celý oddíl jim můžu ještě zde pogratulovat a popřát jim další skvělou cestu v karate. Na kempu proběhly i zkoušky na žákovské stv, kde fyzická a technická role prioritní roli, avšak u těch vyšších už se očekává i osobní morální posun. K případnému mistrovské-

mu stupni se posunuly získáním 1. Kyu Petra Andršová, Pavla Šimonová, Vojta Andrš a Zdenek Šimon. 2. Kyu Jan Stránský a Jáchym Jetel, 3. Kyu Miša Rešová a Dimitrii Usatyy, 4. Kyu Marek Kučera, 5. Kyu Kristýna Dvořáková, Lukáš Janoušek, Daniel Jansa, Jakub Juránek, David Kříž, Barbora Kurzová a Magda Rybáková. 6. Kyu Filip Brabec, Natálka Černá, Tomáš Golian, Timon Pater a Matěj Slezák a 7. Kyu Veronika Dvořáková. Někteří složili s přehledem, někteří s odřenými ušima, ale dějiny se neptají. Otázkou vždy pro všechny zúčastněné je, zdali vyšší stv bude motivační a nebo bude mít pouze funkci uspokojení vlastního ega. Určitě je na místě pogratulovat všem a pro senseie hlavně přání: „Aby to bylo vidět na tréninku!“, :-)

LETNÍ KEMP NAŠEHO KLUBU 2020 - OPĚT SKVĚLE STRÁVENÝCH 14 DNÍ

Po pár měsících nejistoty se nakonec prakticky na den situace kolem korona viru tak zlepšila, že bylo možné uskutečnit tradiční kemp našeho klubu a i když nervy ohledně nákazy nějaké byly, rozhodně se neodrazily na zúčastněných:-). Počasí jako vždy naprosto pro takovou akci ideální a tak vše proběhlo podle plánu, jak výcvik, tak i čas na zábavu a další aktivity. Určitě dobrý nápad, to se musím pochválit:-), byla celokempová soutěž o Železného karateka a díky našemu stálému sponzorovi Markovi Štastnému bylo možné všechny medailisty soutěží odměnit hodnotnými cenami, diplomy s dílny Jindry Jetela a dalšími cenami ať od Pavly Šimonové, Anežky, Kačky, Hanky a dalších. Všem ještě jednou velké díky! Není místo na to, abychom psali kdo se umístil v soutěžích super kličkař, maratonec, sprinter kempu, katista-technik, opičí dráha a chodec-specialista. Nakonec se stal v

šek a 3. místo Radka Paterová. Všichni výborní a škoda jen, že z důvodů zde již uvedených, nebylo možné uskutečnit soutěž kumite. Stejně tak by nebylo možné si představit kemp bez maškarního řádě-

ni. Opět všichni super, ale vy- hrát může jen jeden a tak zvítězila Radka Paterová se svojí Růžovou macatou :-)) a vyhrál i celý její tým. Dalo by se psát i o hřišti plážového volejbalu, kde se někteří pokoušeli hrát volejbal a jiní si tam dělali hra- dy :-), o tradičním dobytí Blaníku za deště, zkrátka bylo by toho ještě na malou knížku, ale určitě je třeba se ještě zmínit taktéž o tradičním Hollywoodu, který je rok od roku dokonalejší. Těsným vítězem se stal Růžový panter týmu Luboše Janouška, ale i ostatní týmy jako vždy pa- ráda. Vše na videu, sám se těším, až si to opět pustím. Jako vždy, kaž- dý den byly přednášky,

kategorii nejmladších borců Železným karatekou Timon Pater, 2. místo Štěpán Kunc, 3. místo Verča Dvořáková a ještě skvělé 4. místo Natálka Černá. U těch trošku starších Železný karateka Verunka Rešová, 2. místo Tereška Sibřínová, 3. místo Kristýna Dvořáková a 4. místo Mikuláš Pater. Nejopsazenější kat. Železný karateka Barborka Štastná, 2. místo Honza Stránský, 3. místo Charlota Seniv a 4. místo Zdeněk Šimon. Pak již zbývala pouze kat. těch dopělých, Železným karatekou se stal Kuba Slanař, před 2. Honzou Slezákem, 3. Jáchymem Hořákem a 4. Lubošem Janouškem. Speciální cenu za nejlepší výkon těch trošičku dříve narozených dam obdržela Radka Paterová. Mimo běžného výcviku kata i kumite, výcviku kobudo nunchaka a eskrima, přednášek a testů proběhl druhý ročník MČR kobudo. Krásné poháry si odnesli všichni medailisté. U nositelů 8-7. Kyu se mistrem ČR kobudo stal Filip Brabec, 2. místo Timon Pater a 3. byla Lucka Kuncová. V kategorii 6-4. Kyu se stala vítězem Miša Rešová, 2. místo Matyáš Houska a 3. místo Charlota Seniv. V kateg. 3. Kyu a výše se králem kobudo stal Jáchym Hořák, 2. místo Barborka Štastná a 3. místo Vojta Andrš. Jaký by to

kteřé by měly být základem vědomostí každé- ho karateky a pochopitelně, že je možné je zaslat všem, i těm, kteří se na kemp nedostali a totéž platí i o videomateriálu z kempu. Co říci na závěr. Opět skvělá parta, všichni v rámci možností plnili i proti korónová opatření a věřím, že si to všichni užili. Jako vždy se na závěr vyhod- nocoval nejlepší karateka. Není to pro vedení kempu jednoduché, drtí- vá většina zúčastněných jsou super a tak nesoutěží nositelé mistrovských STV, protože pokud jdou správnou cestou, musí být nejlepší a vzorem pro ostatní. 14 dní je pro některé náročné i přes to, že se ná- čelník kempu doslova překonával v trénincích, které neunavily a poč- tem soutěží, kterých letos, jak již bylo řečeno, bylo dostatečně. Přesto, že většina našich borců jsou „rekreační“ sportovci, to ke konci bylo znát. Výběr pak mohl být jednodušší. I když je to nespravedlivé :-), eliminovali jsme i ty starší, protože ti musí být také nejlepší, stejně tak jako případná volba nejlepšího trenéra :-), (s vedením kempu a se všemi kdo se výborně prezentovali i jako sportovci se sejdeme v září na večeri jako dík za účast i za jejich příklad pro mladší) byla volba snadná. Nejlepším karatekou kempu se po zásluze stala Barborka Štastná a Veronika Rešová. Obě byly vzorem, nejen svými sportovními výkony i individuálních soutěžích, ale i prací pro tým, i pro ostatní. A to už je opravdu opět jedné skvělé akce. Určitě nám všem spadl kámen ze srdce, když v první řadě kemp vůbec povolili a po té když vše proběh-

byl kemp, bez tradiční soutěže kata, letos již neuvěřitelný 41. ročník o pohár Kesl ryu, i když tentokrát se jmenoval i XI. ročník Kesl CUP z důvodu, že díky pandemii nebylo možno udělat soutěž celore-

publikovou. Jako vždy byly kategorie smíšené, kluci-holky, což je z jedné strany těžší pro rozhodčí a z druhé strany jiná taktika pro závodníky, kde se dává prioritně důraz na techniku. Kateg. 8-7. Kyu s přehledem vyhrál Timon Pater, stříbro patřilo Lauře Hořinkové a 3. místo vybojovala Bára Hořinková, v kateg. 6. Kyu zvítězila Františka Kašparová, 2. místo Štěpán Kunc a 3. místo Miša Hessová. 5-4. Kyu 1. Miša Rešová, 2. Matyáš Houska, 3. Mikuláš Pater. Poté ve VIP skupině 3. Kyu+ zvítězil Kuba Slanař, stříbro pro Jáchyma Hořáka a bronz Barborka Štastná. Tentokrát bylo na místě, aby proběhla i kategorie masters. Jedničkou se stala Petra Andršová, 2. Lubomír Janou-

lo bez závad, bez zranění, bez zdravotních komplikací, které jsou vždy strašákem každé akce a dítě mohlo být v pohodě vráceno rodičům :-). Co je děs když už teď je třeba plánovat a objednat kemp příští...

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

aneb druhá šance... pokračování ze zpr.1-2020..kdy mi na mokré trávě uklouzly polobotky a ten šílenec mě málem tyčí umlátí. Druhý den ráno jsme se potkali v místním „bufáči“, on s modřinami v obličeji od mé nunchaky a pozdravili jsme se, jako staří známí. Vůbec nic si nepamatoval. S novým školním rokem přichází opět shánění tělocvičny a blíží se vyvrcholení sezony, mezinárodní Bohemia, kam je lvča nominována za výběr Prahy, což je velká pocta a já jsem se ke karate začal realizovat i jako instruktor v bezpečnostní agentuře VV Guard. Rozhodnutí založit i klub dětí bylo rozhodně správné, z prvních 35 se pomalu postupem času rozmnožilo přes 70 dětí a kdyby nepomohli lvča, Andy Lukáš, Roman a Maruška, asi by mě ze všeho kleplo. Po dlouhé době dovolená v Luhačovicích byla trošku ve stresu, zdali to Andy vše zvládne, ale starosti zbytečné. Katy jsme s

lvčou překopaly s přihlednutím momentálního mezinárodního rozhodování a sen o postupu do finále byl čím dál reálnější. Den „D“ byl tu a já i přes to, že jsem původně rozhodovat neměl, jsem nakonec rozhodoval kata muže i ženy a dokonce i finále a tak jsem dostal poprvé na televizní obrazovku, protože TV to finále přenášela v přímém přenosu. Hlavním aktérem však byla lvča. Z žen mimo jiné z Itálie, Jugoslávie, Německa, Polska a dalších států po prvním kole postupovala na fantastickém 6. místě. Na židli rozhodčího jsem ani nedýchal. Famózní začátek a najednou.. „okno“ a nula. To že jsem z té židle nespadl už bylo druhořadé. Ale stane se. Všichni lvčou utěšovali, ale když jsem se blížil já, všichni raději odešli, ale i já jsem svojí prudkost tentokrát udušil. Blíží se Přebor Prahy a protože vědom si svého pokročilého věku, během, posiluji jak na tréninku, tak v mrazu venku a když si ve sněhu cvičím kata v parku, lidé si nejspíš ťukají na čelo. Protože tradičně zajištění Prahy bylo na mě, tak že lítání, shánění losování a pak šupky do kimona. Opět zbytečně nervózní, ale nakonec z více jak 25 účastníků postup do finále i když s odřenýma ušima. Ve finále nic světoborného i když 6. místo v kata na Přeboru Prahy bylo relativně super s přihlednutím, že vítězi bylo 14 let méně. „Karatistický důchod“ se konat nebude, jak mě stále zlobí moje karatistické ovečky. Hlavní ale přichází a to je kategorie ženy, kde mám dokonce několik závodnic. Po prvním kole žádná přehnaná sláva a tak napětí je velké. Nakonec holky zabodovaly Radka sedmá, Alča šestá, Vendula pátá a Andy bramboráček a tak na kraji slzičky, ale okamžitě to vystřídal úspěch největší. Iva se stává přebornicí Prahy pro rok 1990! Pochopitelně večer oslava s celou partou, avšak žádné přehánění, hned ráno ochranka a s promile by to asi nebylo to pravé. A proběhla i jak říkám další čistokrevná karatistická svatba a sice „karaťáci“ Radka Kunstová a Filip Škarka. Radka sice slibuje brzký návrat mezi nás... Odpočinek neexistuje, všeobecná příprava všech na zkoušky a já začínám s tvrdou přípravou na eventuální 2. Dan. Klubové zkoušky dopadly tak tak... „zfialověli“ Maruška, Lukáš, Radka a vůbec tak kolektivně se to zabarvilo. Konec roku se kvapem přiblížil a závěrečné vyhlášení nejlepších karatistů, bezkonkurenčně zvítězila Iva, z mužů Vašek Valenta, slečny Vendula Mošnová, dorostenka Maruška Kostínková a zvláštní cenu za výborné kumite Lukáš Höfner. Pak se zatleskalo trenérovi, dostal od svých svěřenců krásný župan s drakem a to byl již úplný konec super roku 1990. Kdybych chtěl tento rok rekapitulovat a vzpomenout si na vše výjimečné, nestačilo by to ani na samostatnou knihu. Ale podařilo se takřka vše co jsem si mohl přát, skvělý oddíl „svých“ borců, maximálně obsazený dětský oddíl, úspěšné závodníky a tak aby to zdraví vydrželo a chuť a elán do všech konáních v roce 91. Rok 1991 byl jak jinak zahájen su-

per silvestrem v kolektivu „zrna“ karatistů. Vystřízlivění bylo z půl noci na „Václaváku“ kde se vytratila pohoda, přátelství a radost a jestli to co

bylo k vidění bylo obrazem budoucích časů, tak se máme na co těšit. Po mém zranění opět začíná tvrdá příprava na zkoušky, na mráz si ještě netroufám a tak kromě tréninků ještě dvakrát týdně posilovna a v neděli práce s ochrankou. Naši junioři přes Vánoce všechno za pomněli a tak můžeme začít skoro od začátku. Pochopitelně zimní soustředění je celé na mě. Posilovna mě dost chytla a silové rekordy je příjemným rozptýlením od určitého streettypu karate. Před odjezdem klasicky běžné potíže, dva nedorazili vůbec, no zkrátka můj milovaný oddíl. Po ubytování nás uctili játry které nejím a tak ještě že byla možnost doplnit energii v dámském budoáru (Maruška, Markétka, Helenka a Janička) domácí bábovkou. Po výcviku večerní test vědomostí dopadl fiaskem a tak novinka v podobě videa a „Karate tygr“, snad bude mé karaťáky motivovat k větší cílevědomosti a tím i teoretické informovanosti. Došlo k potvrzení Stezka Ninjů a vychytávky jako odolnost ve formě 10x cuki naplno na střed od těch nejtěžších borců, plížení pod elektrickým proudem, který spočíval v 50m plížení pod napnutými lany a jak někdo zavadil, dostal ránu elektrickým proudem (dostal do hlavy násadou od koštěte), ručkování nad propastí či závěrečný minutový boj proti čtyřem útočníkům. Nejen že dost borců skončilo předčasně v propasti, či po úderu elektrickým proudem, ale potíže mnohým dělal i vstup na stěžu ninjů, který se skládal ze 150 kliků. Já, který po všech „utrpeních“ které jsem připravil a následně i litoval svojí účastí, jsem částečně vystresován zapomněl na jednom úseku v katě kiai, což mě připravilo o 5 bodů, právě o tolik mě porazil nakonec Vašek Valenta a stal se Ninjou. I tak druhé místo mezi mladšími spokojenost. Slečny byly velmi nekompromisními a pozornými rozhodčími. Jako vždy proběhl fotbalový turnaj mistrovství soustředění a loňští vítězové, tedy Mužstvo snů ve složení

Já, Mirek Časlavka, Lumír, Brěta, Pepa Piša a Alča, nemělo obhajobu vůbec jednoduchou. Díky hlavně Lumírovi v útoku, železné hrázi ve středu pole (to jako mě) a Alči, která se projevila nejen jako „odvážka“ pozornosti soupeře od míče, ale i jako fotbalový talent, se dobrá věc podařila pouze o lepší skóre. Jen co skončila jedna povedená akce, už je na pořadu mistrovství ČR a je jasné, že želízka v ohni máme. Medailově zazářila Iva krásnou bronzovou medailí a mohlo být ještě lépe, od druhého místa jí dělila pouze jedna desetina. Luky Höfner těsně prohrál o bronz v kumite, ale ve špičkové konkurenci je třeba mít radost i z „bramboráčka“. Další soutěž Prague OPEN kterou ředitelují, prověří naše závodníky se zahraniční konkurencí. Moji kluci předvedli kumite vysoké úrovně, Luky s Joskou 1:2, Vašek se Strazrem 3:3 a výběr Prahy v týmech patřil k nejlepším. Smůla byla ve smyslu neúčasti lvči, která ve stejnou dobu v Olomouci měla bojovat na mistrovství ČSFR juniorek, ale federálové to tak zvorali, že se soutěž nekonala. A tak se mi dobrá nálada zvedla akorát skutečností že Česká televize ze mě udělala takřka mediální hvězdu, protože soutěž byla opravdu kvalitní... pokračování příště...